

KARCINOM PROSTATE

Bernd Dräger

1. januara 2004.

„Moj put učenja i isceljenja”

Sve je počelo aprila 1995., rutinskim pregledom na kome je otkriveno da mi je PSA previsok. U to vreme sam imao 49 godina. Rečeno mi je da je potrebna biopsija. Dijagnoza je ukazivala na dobro razvijen „adenokarcinom” prostate. Tada sam bio potpuno informisan o lečenju i rezultatima koji se od lečenja očekuju: „Za dve nedelje sve to će biti iza vas”.

Doktor je razumeo kad sam mu rekao da želim da odem na odmor, pre nego što se sve završi. Ali, urolog mi nije rekao gotovo ništa o **uzroku** moje bolesti. Sa njim se više radilo o nagađanjima i pretpostavkama izrečenim jezikom obrazovane osobe; čak me ni medicinska literatura nije nimalo prosvetlila.

Dok nisam čuo drugačije mišljenje.

Kao elektrotehničar, imam naviku da problem rešavam tako da sagledavam čitav sistem! Motor se ne pregreva bez razloga; lampa ne svetli ako nije povezana na struju; niti prosto odvrtnje sijalice rešava problem. To je kao da „odvrćete sijalicu” da rešite nedoumicu. Kad bih tako radio, ekspresno bih ostao bez posla.

Uzrok *mora* da postoji, stalno mi se motalo po glavi! Što više informacija sam imao o načinu lečenja mog problema i o rezultatima tog lečenja, sve sam se više užasavao. Pitao sam stručnjake, pisao za informacije, tražio po knjižarama. Ništa!

Konačno, pojavio se tračak svetlosti u mraku. Bio je to članak o vezi između tela, mozga i psihe, koju je otkrio Dr Hamer. Bio sam veoma radoznao u vezi sa tim i zadovoljan što sam mogao da pratim njegove misaone procese. Kontaktirao sam njegovog izdavača za još literature na tu temu, i bukvalno je celu progutao. To mi je izazvalo mnoge aha-reakcije, i upalilo jarko svetlo u mom električarskom umu. (Kad pogledam unazad, tada sam znao vrlo malo u poređenju sa onim što znam danas, ali i to je bilo dovoljno).

Ipak, više nikako nisam mogao da razumem ovaj svet! Sva rešenja za naše zdravlje su predstavljena tako da baš svako može jasno da ih vidi, ali ih u praksi niko ne primenjuje.

Sve to vreme sam telefonom razgovarao sa Giselom R., imao sam naturopatske tretmane i uradio sam CT mozga. Svojim očima sam jasno video koncentrične prstenove na snimku. Radiolog tome nije pridao nikakvu važnost. Bio sam impresioniran tako brzim postavljanjem dijagnoze, ali još uvek nisam razumeo sve.

Januara 1996. sam konačno bio na seminaru koji je vodio Dr Hamer lično. Tako sam iz prve ruke mogao da vidim način na koji Germanska Nova Medicina dolazi do dijagnoze. Svi smo učili jedni od drugih na najživlji i najinformativniji način.

U tom prijateljskom okruženju sam bio u stanju da govorim o svojim slabim tačkama – nečemu što sam ranije izbegavao i u mislima – i pronašao sam svoj prvobitni konflikt. Sve do tada nisam uspeo da pronađem ništa konkretno. Sada sam momentalno osetio i shvatio da je u pitanju rečenica koju je moja žena izgovorila pre tri godine. Setio sam se da nikako nisam očekivao te razorne reči koje su me toliko teško pogodile, da sam fizički mogao da ih osetim u svom telu. I dan danas mogu potanko opišem kada i kako je svađa tačno počela. Bilo je ogromno olakšanje što sam mogao da pričam o svemu tome, a da me niko moralno ne osuđuje. To je bilo moje subjektivno iskustvo, a ono se jedino računa. Naučio sam da razumem i patnju i oporavak na sasvim novi način.

Sada je bilo na meni da primenim svoje razumevanje veze između te dve stvari, i da stvorim novi stav prema životu. Tokom mnogih razgovora sam se osvedočio i potvrdio postojanje ove veze. Kako sam, međutim, sreo i ljude koji nisu bili u stanju da rade na svojim konfliktima, dobio sam dodatni motiv da naučim mnogo više.

Sve vreme, doktori su nastavili da me iznova i iznova pregledaju – prstima, ultrazvukom i radiološki – **ali nikad više nisu nađeni nikakvi indikatori karcinoma!**

A sada bih hteo da kažem nekoliko reči reči u vezi sa PSA testom. Literatura do koje sam mogao da dođem – medicinski i urološki časopisi, bilteni, knjige i internet – do danas su nastavili da budu kontradiktorni. To čitaoca ostavlja u nedoumici, kao što u članku od 26.9.2003. u jednom medicinskom biltenu i piše.

Štaviše, u disertaciji iz 1998. godine koju je potpisalo nekoliko profesora, piše: „*Nivoi PSA...mogu ukazivati na patološke procese...Međutim, PSA ne predstavlja pravi tumorski marker, jer se može naći i u normalnom tkivu prostate. On čak i nema prvobitno datu organsku specifičnost, jer se mRNK za PSA i PSA protein takođe mogu naći na primer u pljuvačnim žlezdama, bubrezima i plućima.*”

Ne bih dalje širio priču. Ali zamislite na trenutak koliko su mi panike i straha izazvali moji lekari! Moj sistem verovanja je trajno uništen – sada proveravam sve. Na kraju krajeva, radi se o mom životu.

Kako stvari sada stoje, CT mog mozga više ne pokazuje dokaze o postojanju HH (Hamerovog fokusa) – sve što je ostalo je malo zadebljanje, ožiljak koji se vidi samo lupom. Za mene je taj ožiljak dokaziva, objektivna činjenica – nezavisan od testova koji predstavljaju široko polje za razna tumačenja i ne mogu se dokazati. Osim nekoliko meseci uzimanja hormonskih lekova, sa kojima sam prestao kad sam jasno video put pred sobom, nisam uzimao nikakve lekove koji se dobijaju na recept.

Prošlo je devet godina, a je osećam normalno, zdrav sam i dobro mi je.

Posebno se zahvaljujem Dr. med. Mag. theol. Ryke Geerd Hameru za otkriće i širenje Germanske Nove Medicine, i za njegovu službu čovečanstvu – tako sam ga uvek doživljavao.

Takođe bi hteo da se zahvalim svima onima koji su me pratili na mom putu. Do dana današnjeg, razmena mnoštva individualnih iskustava bila mi je i jeste od velike koristi. Ova iskustva s jedne strane, i otpor prema Germanskoj Novoj Medicini s druge, dramatično su promenili moj pogled na naše društvo. Na moje razočaranje, postao sam svestan moći sila koje se aktivno suprotstavljaju mom zdravlju – zapravo – zdravlju svih nas. Do sada sam mislio da takve stvari postoje samo u drugim zemljama, ili u knjigama.

S poštovanjem,

Bernd Dräger

Na engleski prevedeno sa originalnog nemačkog dokumenta

Prevod: Dr Radmila Jonić

Izvor: www.LearningGNM.com